Пише: Владан Динић
четвртак, 20 јун 2013 23:32

Изолација Јованке Броз, њено уклањање од Тита, морало се спровести по најхитнијем поступку. У питању је било Титово бити ил' не бити. Сваки тренутак оклевања у обрачуну са "љутом Личанком" могао је бити кобан. А све је било унапред решено - требало је само да Тито, како је рекао Стане Доланц, донесе одлуку коју су они (његови најближи саборци и сарадници) предложили.

Сусрет с Титом одржан је у Карађорђеву 9. марта 1974. Ево како је текао тај разговор (цитати су узети из стенограма који је припремио и публиковао Андрија Чолак):

Рато Дугоњић (председник партијске комисије): Другарица Јованка разговарала је са мном, одбивши да нашем разговору присуствују и чланови комисије. Морам да кажем да је она изнела читав низ оптужби на рачун службе безбедности у резиденцији - да је прате, прислушкују и да проверавају особље у резиденцији. У центру тих оптужби је Иван Мишковић. Међутим, алузије су упућене и на врх армије, а давала је доста оцена и о неким људима, генералима, и то јако лоше, врло ружне оцене. Она своје оптужбе мало шире усмерава. За Мишковића говори да је хрватски националист, да је помогао Трипалов покрет, да и сада у Хрватској постоји доста јака струја која покушава да отупи оштрицу борбе против хрватског национализма. Износила је разна мишљења и о Мишковићевом брату Милану, затим о Јакову Блажевићу и Милки Планинц. Доста говори и о томе да су Срби у Хрватској запостављени. Стално некако одваја те кадрове, хрватске и српске.

Друже Тито, код другарице Јованке постоји страховито неповерење према служби безбедности и према врху армије. Ако се то неповерење не уклони, или ако се не нађу друга решења, будите уверени, друже Тито, ја вам ово говорим из пуног убеђења, биће лоше. То је неповерење које ја не разумем.

Пише: Владан Динић
четвртак, 20 јун 2013 23:32

Пише: Владан Динић
четвртак, 20 јун 2013 23:32

[redacted] сјекао, па нећу ни њему.

[redacted]